

πικὴ κράτησις ἐπιτρεπομένη ἐπὶ ἐμπορικῶν μόνον χρεῶν ἐπιτρέπεται ἄρα γε καὶ ἐπὶ πολιτικῶν; Καὶ εἶναι τόσον σκληρὸς ὁ κ. Ράλλης ὥστε δὲν ἐπιτρέπει καὶ τὴν μεταμέλειαν· ἀλλὰ τί νὰ συμβαίῃ ἄρα γε μὲ τὸν κ. Χατσόπουλον καὶ ἐδείχθη οὗτος; τόσον προκλητικὸς ἐναντίον δανειστοῦ ἐπικαλουμένου ἔγγραφα; Ὁ κ. Χατσόπουλος ἐπέμεινε νὰ τοῦ παρουσιασθῶσιν αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ. Ἐδῶ πλέον ἐρεθίζεται καὶ ἡ ἰδική μας περιέργεια καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ φέρῃ ὁ κ. Ράλλης τὰς ἐπιστολάς τοῦ κ. Χατσοπούλου διὰ νὰ ἴδωμεν τί τρέχει. Καὶ ἂν δὰ ἐπιστολαὶ Βουλευτοῦ ὑπουργικοῦ πρὸς ὑπουργὸν εἶναι κατὰ τῶν ῥοσφετίων, τότε θὰ εἰπώμεν πρὸς τὸν κ. Ράλλην νὰ προσέχῃ νὰ μὴ βάζῃ εἰς τὸ κόμμα του τέτοιους διαδόλους οἵτινες μόνον εἰς τὸ **Μὴ Χάνεσαι** ἀνήκουν.

Καὶ ἐπειδὴ, μετὰ τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ κ. Ράλλη, ἀπεδείχθη ὅτι ὅλοι οἱ βουλευταὶ τῆς συμπολιτεύσεως ἔχουν δώσει τὰς σημειώσεις ῥοσφετίων εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις κατὰ τὸ λέγειν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Διανοσύνης, τοὺς ἔχει πιασμένους, ἀναγορεύεται οἱ κυβερνητικοὶ κόμμα τῶν σημειωμένων.

Αἱ περιγραφαὶ τῶν χορῶν κατήντησαν τὸ ἀνοστότερον τῶν ἀναγνωσμάτων. Διότι κάθε χρόνος εἶναι τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Ἀνέκδοτα ὅμως χορικῶν παρασκηνίων εἶναι πολυτιμότερα ἀπ' ἐκεῖνας αἱ ὁποῖαι τὰ κάμνουν.

Δύο τοιαῦτα μᾶς παραδίδει εἰς φιλαλήθης συνδρομητῆς μας, τὰ ὁποῖα παραδίδομεν καὶ ἡμεῖς χωρὶς ἐγγύησιν.

Γνωρίζετε τὴν γενομένην ἐν Γερμανίᾳ γυναικειαν κίνησιν ὅπως ἀλλάξουν αἱ γυναῖκες ἔνδυμα καὶ γίνουν ἄνδρες τὴν ἀναβολὴν.

Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ πρώτου ἀνακτορικοῦ χοροῦ, σύζυγός τις δημοσίου λειτουργοῦ, πολλὴν προσκομίσασα προῖκα

τῇ ἀναφаланτίᾳ συζύγῳ της, ἀπήτησεν ἐπιμόνως παρ' αὐτοῦ νὰ τῇ παραγγεῖλῃ εἰς τοῦ Λαμπίκη φράκον καὶ πανταλόνι, διότι ἐπεθύμει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν ἀνακτορικὸν χορὸν μὲ ἀνδρικὸν ἔνδυμα.

Ὁ σύζυγος ἐννοεῖται ἀνεπήδησε καὶ πέραν τῆς στέγης τοῦ δωματίου του, φοβηθεὶς μήπως ἡ γυναῖκά του τὰ ἔχασεν.

Ἀλλὰ τὸ πλούσιον ἡμισὺ του ἐπέμεινε λέγον ὅτι ἔχει σύντροφον καὶ ἐτέραν φίλην της προσκεκλημένην, ἥτις θὰ τὴν μιμηθῇ καὶ θὰ δημιουργήσουν τὸν πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενον συρμὸν τὸν μεταμορφοῦντα εἰς ἄνδρα, καλλιπύγους τὰς γυναῖκας.

Ὁ σύζυγος ἀμετάπειστος.

Ἡ σύζυγος ἐπίσης.

Ἐντεῦθεν ὕβρεις, πιασίματα, καὶ ἀποστολὴ αἰτήσεως περὶ διαζυγίου εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἄλλο.

Ἐτέρα Κυρία ἐκλείσει τὴν θύραν τοῦ οἴκου εἰς τὸν σύζυγόν της καὶ τὸν ἀφῆκεν ἐπὶ ὥρας εἰς τὸν ὁδόν, διότι οὗτος, μὴ ὢν γρυσοκάνθαρος, δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν κυρίαν Ὁδραὶ ἔνδυμασίαν στοιχίσασαν δισχίλια φράγκα.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Εἰς τὸ πολυδαίδαλον Τελωνεῖον Πειραιῶς εἰσέχθησαν μεταρρυθμίσεις πολὺ καλαί. Ἐδιπλασιάσθη ὁ χῶρος τοῦ Ἐλεγκτηρίου, ὅπου ἄλλοτε ἦτο ἀληθὴς Ἀδὴς λακερδῶν καὶ βελούδων, παστῶν καὶ μεταξωτῶν προσετέθη καὶ τρίτη πλάστιγξ· διωρίσθη καὶ εἰς ὑπελεγκτῆς, ὑπὸ τὸν δραστήριον καὶ ζωηρὸν ἐλεγκτὴν κ. Ρεδιάδην. Ἀνηγέρθησαν δύο

— Ἄς φέρωμεν.

— Ὅταν ἐξῇ ὁ θεὸς Ράλλιος, ὁ Θεὸς συγχωρήσῃ τον, εἶπεν ἡ Σεντίνα, ἂν δὲν ἔκλινες τέκνα, θεῖα Ραλοῦ, καὶ ἤξευρες ὅτι σὺ δὲν ἐπταίεις, ἀλλὰ τὸ πταῖσμα ἦτον ἰδικόν σου, τί ἤθελες κάμει;

— Τί ἤθελον κάμει;

— Ἄν ἐπεθύμεις νὰ παιδοποιήσῃς.

— Τίποτε.

— Πῶς τίποτε;

— Τίποτε, σὲ λέγω.

— Καὶ μάλιστα ἂν εἶχες καὶ μεγάλην περιουσίαν, καθὼς ἡ κυρία.

— Τίποτε.

— Τοῦναντίον ἤθελες προσκαλέσει τὴν Ἠγουμένην, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελες ἐξομολογεῖσθαι, διὰ νὰ τῆς εἴπῃς τὸν λογισμὸν σου.

— Ποῖον λογισμὸν μου;

— Τὴν ἐπιθυμίαν σου ν' ἀποκτήσῃς κληρονόμος.

— Αἶ, καὶ ὕστερα;

— Ἡθελες τὴν ἐρωτήσῃ, ἂν ἦναι ἀμάρτημα...

— Ποῖον νὰ ἦναι ἀμάρτημα!

— Τὸ νὰ γεννήσῃ τις τέκνα...

— Τέκνα;

— Ναί, τέκνα.

— Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀμάρτημα.

— Μὲ ἄνδρα ἄλλον ἀπὸ τὸν ἐδικόν σου!

— Μὲ ἄλλον ἄνδρα! ἔκραξεν ἡ Ραλοῦ· πῶ πῶ πῶ! Τί λέγεις, Σεντίνα!

Ἡ Σεντίνα ἐκάγχασε, καὶ ἐξῆλθε καταλιποῦσα ἐκπληκτον τὴν πτωχὴν γυναῖκα.

Ὅτε ἐπανῆλθε πρὸς τοὺς θαλάμους τῆς δεσποίνης της, ἡ Φηλικίτη ἐξήρχετο. Ἐφερε δὲ ἐπὶ τῆς σοβαρᾶς αὐτῆς μορφῆς προσώπειον ἐκ πάγου, καὶ ἐκ τῆς ψυχρότητος ἥτις διέπνεεν ἐξ ὅλου τοῦ ἀτόμου της οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ὑποπτεύσῃ τί ἐλέχθη πρὸ τιμῶν στιγμῶν ὀπισθεν ἐκεῖνης τῆς θύρας.

Ἡ μήτηρ Φηλικίτη ἦτο πεντήκοντα καὶ τεσσάρων ἐτῶν, ἀλλ' ἐφαίνετο εἰσέτι ἀκμαία. Ὅτε ἦτο νέα εἶχε μνηστευθῇ ὠραῖόν τινα Βενετόν, ὃν ἠγάπα. Οὗτος ἐφονεύθη κατὰ τινα πρὸς τοὺς φράγκους συμπλοκὴν παρὰ τὴν Μονεμβασίαν, καὶ ἡ Φηλικίτη ἐνυμφεύθη τότε σωφρόνως πρὸς παραμυθίαν τῆς σαρκὸς μεσήλικά τινα ἰδιοκτήτην, μεθ' οὗ ἔζησεν ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τινὰς μῆνας. Ἀλλ' οὗτος τὴν διεξέχθη προφασίζόμενος ὅτι ἦτο ὑπερμέτρως εὐλαβὴς καὶ διήρχετο ὥρας ὀλοκλήρους καθ' ἐκάστην ἐν τοῖς ναοῖς ὀλιγορούσα τῶν τοῦ οἴκου. Τότε ἠναγκάσθη νὰ μετέλθῃ ἐπὶ τινα χρόνον τὸ ἐπάγγελμα τῆς καίας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπετύγχανε μόνον εἰς τὰς ἐκτρώσεις καὶ ἐμβρυοκτονίας, ἐνομήσθη ἀδόκιμος εἰς τὸ νὰ παραστατῇ εἰς ὠρίμους τοκετούς. Ὅθεν ἤλλαξε τέχνην καὶ κατέστη προξενήτρια γάμων καὶ

παράλληλοι ἀποθήκαι. Μετακομίσεως καὶ μία ἀποθήκη τοῦ Αὐστριακοῦ. Ὁ μεταξὺ τῆς εἰσόδου καὶ τοῦ ἐλεγκτηρίου γῶρος θὰ γίνῃ ὑελοσκέπαστος. Θὰ στρωθῇ δὲ τὸ ἔδαφος ἐκ σιδηρῶν ράβδων ἢ μᾶλλον σιδηροδρόμου διὰ νὰ κυλίω-
ται εὐκόλως ἐπ' αὐτοῦ τὰ κάρρα. Εἰσήχθη καὶ ὁ νεωτερι-
σμός τοῦ χωρισμοῦ τοῦ τελωνειακοῦ ἐλέγχου τῶν ἀπο-
σκευῶν τῶν ἐπιβατῶν· ὅλα θὰ γίνωνται εἰς τὸ ἐξῆς παρὰ
τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, ὅπου θὰ ἐδρεύῃ καὶ ὁ δημοτι-
κὸς φόρος εἰς ἐπὶ τούτῳ κατάστημα διηρημένον εἰς αἰθουσαν
διαμονῆς καὶ αἰθουσαν ἐλέγχου. Ὁ νεωτερισμὸς αὗτός ἐξα-
λείπει μίαν ἀσχημίαν ἥτις πρὸ τῶν ὁμμάτων τῶν ξένων
μᾶς παρουσίαζεν αὐτόχρομα ἀγρίου. Συγχαίρομεν διὰ τὰ
μικρὰ αὐτὰ τὸν μικρόν μας φίλον κ. Καλλιγῆν.

Δὲν ἀρκεῖ ὅτι οἱ κλητῆρες μισθοδοτοῦνται ἢ διὰ νὰ λιμο-
κτονῶσιν ἢ διὰ νὰ κλέπτωσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἐλεσι-
νὸν μισθὸν τῶν δὲν πληρόνουνται τακτικά. Οὕτω δὲν θὰ
μᾶς πιστεύσητε, ἐὰν σᾶς εἴπωμεν ὅτι δὲν ἐπληρώθησαν
ἀκόμη τὸν μισθὸν Ὀκτωβρίου. Ὑπάρχει λοιπὸν συστηματι-
κὴ ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐξαχρείωσιν τῶν ἀστυ-
νομικῶν κλητῆρων.

Ὁ φίλος νέος κ. Ἰωάννης Πολέμης, τοῦ ὁποίου ποιητι-
καὶ τινες ἀπόπειραι ἐκρίθησαν εὐμενῶς, ἀναγγέλλει τὴν ἐκ-
δοσιν *Ποιήσεών του*, πιστεύομεν δὲ ὅτι θέλουσι τὴν ἐνθαρ-
ρῦναι οἱ φίλοι τῶν πτήσεων ἐν ἀτμοσφαίρᾳ αἰσθημάτων
καὶ ἀδρῶν ἐντυπώσεων.

σθανώτρια νεκρῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ δύο ταῦτα ἐπαγγέλ-
ματα ἀντέφασκον πρὸς ἄλληλα, ἔχασε μετ' ὀλίγον τὴν πε-
λατεῖαν τῆς καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν ἐγγὺς τοῦ χωρίου τῆς
γυναικεῖαν Μονήν. Κατορθώσασα δὲ νὰ ἀπολαύσῃ τῆς
εὐνοίας τῶν παροδικῶν δεσποτῶν τῆς νήσου, ἐνεκα τῶν
ἐκδουλεύσεων ἃς ὑπέσχετο ὅτι ἐμελλε νὰ προσφέρῃ, προή-
χθη εἰς Ἡγουμένην. Καὶ ἦτο μὲν ἐνάρετος μοναχὴ, ὡς ἡ
φήμη ἔλεγεν, ἀλλ' ἡνάγκαζε τὸν ἐν τῇ Μονῇ ἐφημέριον νὰ
μνημονεύῃ ἐν ταῖς τελεταῖς ὅτε μὲν τὸν Πατριάρχην τῆς
Κωνσταντινουπόλεως, ὅτε δὲ τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης. Τοῦ-
το ἐνόμιζεν ἔργον ἐντέχνου πολιτικῆς.

Ὅτε ἀπῆλθεν ἐκ τῆς ἐπαύλεως ἡ μήτηρ Φηλικίτη, ἡ
Αὐγούστα ἐκλείσθη εἰς τὸν θάλαμόν της καὶ ἔκλαυσεν ἵνα
ἀνακουφισθῇ. Ὑστερον, ὡς νὰ τῇ ἐπῆλθεν ἰδέα τις, ἠγέρθη
καὶ ἐξῆλθεν. Ἐλαβε τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἣν εἶχε βαδίσει κατὰ
τὴν παρελθούσαν νύκτα, καὶ ἀνέβη εἰς τὴν αὐτὴν ἑπαλξιν
τοῦ κόμηντος Πραγότση. Ἐμεινεν ἐνταῦθα παρατηροῦσα τὸ
ἔδαφος τοῦ ἀνδῆρου, ὡς νὰ ἀπῆτει ἐξήγησίν τινα παρὰ τῶν
ψυχρῶν λίθων, ἔπειτα ἔκυψεν ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ καὶ ἐβύβισε
τὸ βλέμμα εἰς τὸ κατωφερὲς τοῦ κρηνοῦ. Τί ἐσκέπτετο;
τί ἐμελέτα; Περιεπάτησεν ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τοῦ δώματος.
Εἶχε τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τὸ
βλέμμα τεταπεινωμένον πρὸς τὸ ἔδαφος. Οὐδ' ὕψωσεν ἐπὶ
στιγμὴν τὰ ὄμματα ὅπως θεωρήσῃ τὸ πέλαγος ἢ τὸν οὐρανόν.

Μεγαλοπρεπὴς ἦτο ἡ θεὰ ἀπὸ τοῦ ὕψους τούτου. Τ

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΠΝΩΝ ΦΟΡΟΣ (ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ)

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ, 15 Νοεμβρίου.

Διεύθυνσιν ἐφημερίδος «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ».

Ἀθήνας

Καταχωρίσατε παρακαλοῦμεν εἰς πρῶτον ἐκδοθησόμενον
φύλλον ἐφεξῆς τηλεγραφήματα ἅτινα ἀπεστείλαμεν

Κύριον Λεωνίδα Δεληγεώργην

Βουλευτὴν Μεσολογγίου.

Προτάξατε στῆθος κατὰ ἀδίκου φορολογίας καπνοῦ.
Πατρίς εὐλογεῖ ὄνομά Σας.

(Ἐπονται πεντήκοντα ὑπογραφαί)

Ἀπάντησις Λεωνίδα Δεληγεώργη

Ἀναστάσιον Βερέτην

Μεσολόγγιον

Τηλεγράφημα ἔλαβον. Βεβαιώσατε καὶ ἄλλους ὅτι θέλω
πράξαι, ὅτι δύναμαι ὑπὲρ δικαίων ὑμῶν.

ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΙΗΣ.

Λεωνίδα Δεληγεώργην

Βουλευτὴν Μεσολογγίου

Ἀθήνας.

Ἐλαβον τηλεγραφικὴν ἀπάντησιν Σας καὶ εὐγνωμονοῦ-
μεν διὰ προθυμίαν ἣν ἐπεδείξασθε πρὸς ὑπεράσπισιν δι-

ὑψος τοῦ κατηρεφοῦς κρηνοῦ, ἡ κυανὴ θάλασσα μειδιῶσα
καὶ παίζουσα ἐνίοτε ἐπὶ τῶν βράχων παρὰ τὸν αἰγιαλόν,
μυστηριώδης, βαθεῖα καὶ ἀκαταμέτρητος ἐν τῷ πελάγει. Ἡ
ἀπορροῇ καὶ τραχεῖα ἀκτὴ ἐξαπλουμένη παρὰ τὴν βάσιν
τοῦ πύργου, κατάφυτοι καὶ χλοάζοντες λόφοι περὶ καὶ
ἀντικρῦ. Ἐντεῦθεν τὸ δάσος, ἐκεῖθεν τὰ ὄρη, ἐκατέρωθεν
ἡ θάλασσα, ἄνωθεν ὁ οὐρανός, πανταχόθεν τὸ ἄπειρον!
Ἦτο τὸ ὑψηλὸν μεμιγμένον ἐν συμπλέγματι μετὰ τοῦ χα-
ρίεντος καὶ τοῦ ἀγρίου.

Καὶ ὅμως ἡ Αὐγούστα δὲν εἶχε πλέον βλέμματα ἵνα ἴδῃ
ταῦτα.

Ἦτο προφανές ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τοῦ
πνεύματός της ἡ ἐντύπωσις τῆς προλαβούσης νυκτός.

Κατέβη βραδέως τὴν κλίμακα καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν θά-
λαμόν της.

Προσεκάλεσε τὴν Σεντίναν καὶ τὴν ἐπεμψε νὰ καλέσῃ
τὴν θυρωρὸν παρ' αὐτῇ.

Ἡ γραῖα Μανὼ ἤλθε χολαίνουσα καὶ γογγύζουσα. Ἐλα-
βε δὲ πρῶτη τὸν λόγον καὶ εἶπε πρὸς τὴν Αὐγούσταν.

— Τί μὲ θέλει ἡ κυρία μου; Εἴμπορῶ ἐγὼ γρηῃ γυναι-
κα νὰ ἀναβαίνω τὴν σκάλαν τῆς κυρίας της;

— Γραῖα Μανώ, τῇ εἶπεν ἡ Αὐγούστα λίαν προσηνῶς,
χθὲς τὴν ἐσπέραν δὲν σοὶ εἶπα, νομίζω, ὅτι ἐπεθύμουν νὰ
μοὶ ἀναγγείλῃς τὴν ἐπάνοδον τοῦ κυρίου σου, εἰς ὅποιαν-
δήποτε ὥραν καὶ ἂν ᾔθελε φθάσει;